

Beleidsplan

De Canon van Doesburg is een project in drie delen: een verhalenplatform, een Binnencanon en een Buitencanon.

De Canon van Doesburg is niet beperkt tot een deel van de Doesburgse geschiedenis, maar gebruikt alle interessante verhalen, van de prehistorie tot het heden. Daarbij wordt nadrukkelijk aansluiting gezocht bij andere Gelderse verhaallijnen.

In het gebied dat nu Doesburg is wonen al tweeduizend jaar mensen. De sporen uit de prehistorie, de Romeinse tijd en de vroege Middeleeuwen zijn schaars, en de verhalen noodgedwongen mager. Het beeld wordt scherper vanaf de dertiende eeuw. Doesburg krijgt stadsrechten en stadsmuren, treedt toe tot de Hanze en wordt in de regio een bestuurlijke en economische speler van belang. Daarna de Opstand en Tachtigjarige Oorlog: Doesburg krijgt als vesting en garnizoensplaats een belangrijke militaire functie, die tot in de twintigste eeuw voortduurt. Na de Tweede Wereldoorlog groeit en bloeit de stad, niet in de laatste plaats door immigratie van Indische en Molukse Nederlanders, arbeidsmigranten en vluchtelingen.

De Canon van Doesburg is geen statisch project, maar een doorgaande activiteit die zich blijft ontwikkelen, en die voortdurend wordt aangepast en bijgewerkt.

De basis van de canon is in de afgelopen tien jaar gelegd door (archieff-) onderzoek naar een groot aantal onderwerpen, die zijn vertaald in pop-up musea, museumdagen, vestingdagen, websites, minizines en andere publicaties. Deze worden sinds 2020 gepresenteerd onder de vlag van Doesburg Vertelt, het online verhalenplatform waar de vrijwilligers van HetHuisDoesburg maandelijks nieuwe verhalen aan toevoegen.

Doesburg Vertelt vormt ook het fundament van de Binnencanon en de Buitencanon, twee projecten die samen het hele verhaal vertellen, maar die ook los van elkaar bestaansrecht hebben. De Binnencanon willen we met subsidie van onder meer de Provincie Gelderland verwezenlijken. De Buitencanon is in het concept van de Canon van Doesburg opgenomen, en wordt later uitgewerkt.

We vullen de Binnen- en Buitencanon met onze historische verhalen, die we verrijken met actieve verwijzingen naar de collecties van de Doesburgse musea. We verbinden de verhalen met het monumentale decor van de stad, met de vele bijzondere gebouwen, het Middeleeuwse stratenpatroon, de stadsgrachten, de wallen en de twee rivieren. Samen vormen die het beeld van een de stad door de eeuwen heen.

De Doesburgse geschiedenis wordt levend gemaakt aan de hand van belevenissen van de mensen die er hebben gewoond. Met verhalen over boeren, kooplieden, fraters en zusters, burgers, heren en vrouwen, magistraten, soldaten, weldoeners, fabrikanten, arbeiders, kunstenaars en mensen op de vlucht. Het is de hoogste tijd deze verhalen op locatie te vertellen en zo de stadsgeschiedenis voor een breed publiek tot leven te brengen.

In aantocht: de Canon van Doesburg!

Wat willen we met de Canon van Doesburg bereiken?

Wij vergroten de kennis van Doesburgers over hun eigen stad, van de oudste tijden tot het recente verleden en het heden. Dat is geen doel op zich, maar het middel waarmee we de eigen identiteit versterken en waarmee bewoners van de stad de waarden van een historisch tijdsbesef en van het eigen erfgoed beter leren kennen en ervaren.

Waarom vinden wij dit belangrijk? Om twee redenen.

Persoonlijk:

De Canon van Doesburg vergroot de kennis van burgers over onderwerpen uit de geschiedenis. Kennis van het verleden is een belangrijke waarde in het begrijpen van en kunnen meebewegen in onze snel veranderende samenleving.

Het gaat daarbij onder andere over:

- De overdracht van kernwaarden > historisch, symbolisch, spiritueel
- Sociale waarden > ontmoeting, verbinden, identiteit, samenwerking
- Persoonlijke waarden > persoonlijke ontwikkeling, beleving, emotie, genieten van erfgoed, creativiteit

Maatschappelijk:

Historisch bewustzijn is belangrijk voor een open en democratische samenleving. Kennis van het verleden laat zien dat opvattingen en waarden betrekkelijk zijn en in de tijd veranderen. Kennis die ons toont dat het heden vaak het resultaat is van toevallige historische ontwikkelingen en er dus ook heel anders had kunnen uitzien. Een eenzijdig perspectief maakt zo plaats voor mogelijke alternatieve waardepatronen en inzichten die tolerantie en openheid in het maatschappelijk debat kunnen bevorderen. De bijzonder manier waarop de Canon van Doesburg verhalen vertelt versterkt dit besef en versterkt de identiteit van de Doesburger.

Die Doesburger kan zich via de canon verbinden met verhalen over de vroegste bewoning, via het Hanzeverbond, de vesting en Doesburg als frontier- en garnizoensstad tot de moderne tijd. Verhalen die de geschiedenis beleefbaar maken, en in een presentatie die de Gelderse thematische verhaallijnen aanvult en verrijkt.

Op deze manier worden historische verhalen het bindmiddel voor de gemeenschap, in het verlengde van het Europese Verdrag van Faro. Dat verdrag benadrukt de maatschappelijke en verbindende waarde van cultureel erfgoed en het belang van deelname door de samenleving. De Canon van Doesburg heeft de ambitie om de eigen bevolking op termijn en stap voor stap beter bekend te maken met de stadsgeschiedenis. Als de Doesburger zich eigenaar voelt van die geschiedenis draagt dat bij aan de duurzame instandhouding van het materieel en immaterieel erfgoed van de stad.

Een van de neveneffecten is een langere verblijfsduur van toeristen, museumbezoekers en winkelpubliek en een stimulans voor het idee: 'koop lokaal.'

Volgens oud-stadsarchivaris Jan van Petersen weet het grote publiek minder over de Doesburgse geschiedenis dan er aan kennis voorhanden is. Weten de bewoners van de jaren tachtigwijk Beinum dat opgravingen hebben aangetoond dat het gebied al ruim voor het begin van onze jaartelling bewoond was? Weten de kinderen van basisschool Horizon dat hun school zich op de bedding van de Oude IJssel bevindt? Hoe deden de Fransen dat 'aftappen van de IJssel' eigenlijk in 1672? Wat is er waar van het verhaal over Koningin Wilhelmina die kort na de Tweede Wereldoorlog op de puin hoop van de opgeblazen Grote Kerk aankondigde dat het gebouw in oude luister zou worden hersteld? En was het Prins Bernard die Johan Bernard Ubbink, Engelandvaarder en overlevende van het Englandspiel, in 1980 een plek bezorgde als wapenheraut?